

מועד חשוון תשפ"ג

בס"ד

בחינה בניסוח פסק דין

ט"ו חשוון תשפ"ג

הוראות לנבחן:

1. בשלב הראשון, יש לפרט מה הן הנקודות ההלכתיות הנובעות מן המקרה שלהלן.
2. בשלב השני, יש לכתוב ניתוח הלכתי של כל נקודה ונקודה מן הנקודות שפורטו.
3. הציון נקבע בהתבסס גם על פירוט של כל הנקודות, גם אם לא נכתב לגביהן ניתוח הלכתי. אי לכך, מוצע לציין בשלב הראשון גם נקודות שבשל קוצר זמן לא הספקת להתייחס אליהן בשלב השני.
4. יש לכתוב בכתב יד קריא. כתב שאינו קריא, לא ייבדק.
5. לתשומת לבכם: דפי טיוטא לא ייבדקו.
6. אין לכתוב את שם הנבחן או סימן מזהה אחר בתוך מחברת הבחינה. בחינה שימצא עליה סימן מזהה - הבחינה לא תיבדק! והנבחן יוזמן לוועדת משמעת.

בהצלחה!

תיאור המקרה

ראובן הינו סוחר בארבעת המינים, שמעון הזמין ממנו 200 סטים. ראובן רכש עבורו את 200 הסטים. שמעון התעלם מן ההזמנה ולא לקח את ההזמנה. ראובן הצליח להחזיר לסוכן 130 סטים ואת ה-70 הנותרים, העמיד פועלים ומכר אותם בעצמו.

בחג, ראובן הצליח סוף סוף לתפוס את שמעון שאמר לו שהוא מוכן לשלם לו 6,000 ₪ שזה מחצית מסכום העסקה עליה התחייב.

ראובן אומר שהרווח שהיה צריך להיות לו מהעסקה זה 3,000 ₪ והוא גם טרח למכור את ה-70 סטים ברווח של 2,000 ₪. הוא מבקש שביה"ד יכריע כמה ראוי שהוא ירוויח מן העסקה הזאת. וציין ששמעון לא יודע את כל הסיפור של החזר והמכירות שעשה ומבקש שביה"ד יפסוק לו כמה מותר לו לקחת משמעון.

כמו כן, ראובן נתן ללוי אתרוג שנמכר ב-500 ₪ ולוי אמר שישאל מורה הוראה, האם האתרוג אכן מהודר. מורה ההוראה אמר לו שהאתרוג כשר, אבל לדעתו האתרוג לא שווה 500 ₪. לוי שכח מהאתרוג שלקח מראובן וקנה לעצמו אתרוג אחר. לאחר סוכות לוי נזכר באתרוג ורצה להחזיר אותו לראובן. ראובן אמר לו, "מה אתה רוצה שאני יעשה עכשיו עם האתרוג?", תשלם לי 500 ₪". לוי אמר לו: **א.** שכחתי, **ב.** השווי של האתרוג היה אולי 100 ₪. בנוסף ראובן אמר: "אני מכרתי אתרוגים אפילו פחות מהודרים מהאתרוג הזה ב-700 ₪ ולך עשיתי הנחה ל-500 ₪, לפחות 500 ₪ תשלם לי."

עמ' 1 מתוך 2

יהודה ראה קופסאות של אתרוגים אצל ראובן שכתוב עליהם אוצר ב"ד במחיר של 100 ₪ והחליט שזה הפקר ולקח אתרוג מבלי לשלם עליו. אח"כ יהודה שאל את הרב, האם הוא יצא ידי חובה שהאתרוגים של שמיטה הם הפקר.

בינתיים ראובן שהיו אצלו 150,000 ₪ דמי פדיון המכירות, לפני שהספיק לשלם לספקים, כל הכסף נגנב ממנו והוא נשאר עם חובות עצומים לספקים. הדבר גרם למתח גדול בבית וראובן החליט לברוח לחו"ל ולהתחיל חיים חדשים. והשאיר את אשתו בארץ עם שישה ילדים.

ראובן החליט שהוא נשאר בחו"ל וביקש להתגרש מאשתו. ביה"ד דן בחלק מטענות הצדדים. האישה תבעה מזונות אישה עד הגט בסך 3000 ₪, הבעל טען שהוא לא חולק על הסכום הנ"ל, אבל האישה משתכרת 1000 ₪ כל חודש ויש להם יחידות דיור המכניסות 4000 ₪ כל חודש. חצי הדירה שלו. והחצי של האישה זה פירות נכסי מלוג השייכים לו ולכן הוא לא חייב במזונות האישה. האישה טענה שבעלה מרד בה וברח למדינת הים ולא מגיע לו את ההכנסות מההשכרה. כמו כן, הכספים משמשים אותה עבור הוצאות המחיה של הילדים שאין לה מספיק למחיתם. כמו כן, האישה טענה שבנוסף להוצאות השוטפות עבור מחיית הילדים שעומדות על 1500 ₪ היא טוענת שהבעל זנח אותה עם שישה ילדים ושהיא עובדת יום ולילה סביב השעון לדאוג לילדים ודורשת עוד 1000 ₪ לחודש דמי טיפול לכל ילד. האישה מכתת את רגליה לבקשות עזרה לפרנסת הילדים. הבעל דורש שאת הכספים שהאישה אוספת מן הצדקה יפחיתו מחוב מזונותיו עבור הילדים. מנגד האישה טוענת שהאב חייב במזונות וזה לא מענינו במה שמכתת את רגליה ומתבזה בקבלת צדקה.

כמו כן, האישה דורשת הוצאות חינוך לילדים והמשך תשלום עבור שכר לימוד של הבנים בישיבות והבנות בסמינרים אחרי גיל 18.

* * * * *

בהצלחה